

1. V Loyole Ignác píše Hamleta,
jenž mluví slova, slova, slova,
zrna jsou dávno v mouku semleta
a hrbáč havran hlízy klová.
Jsou slova básní v pokru prohraná
a dívky v hot-pants pivem zpité,
zříš lesklá pera v peří havrana
a kříž, jenž drží jezuité.
R: V zástupu cháttra zedraná,
burlaci s písni jednotvárnou,
na stěně obraz tyrana,
krvavé hvězdy nad továrnou.
Na nebi visí oblaka
a měsíc svítí nad hvězdárnou,
v Gulagu bijí kulaka
2. Rudá je krev a tužka cenzora,
rudý je samet vazby spisů,
rudé jsou žilky v oku kondora,
rudá je barva kompromisu.
Jedově rudá barva minia,
pod rudým sluncem bubny znějí,
zní pochod do citátů z Plinia
pro školní výlet do Pompejí.
R:
3. Je k pláči řeč, jež mluví frázemi,
protože slov a vět se bojí,
je k smíchu řád, jenž získán v zázemí,
zatímco chlapci v palbě stojí.
Jestliže důsledek je příčinou
a volnost cítí mříže pastí,
je rodná země možná otčinou,
však není vlastí, není vlastí.
R: + hvězdy stárnou, hvězdy stárnou ...